

dibuix d'Olot, es el del seu germà Joan, pero com es pintor, no té tanta gracia que'n sàpiga, com ell qu' es esculptor y que fins ara casi s' habia quedat que 'ls d' aquest ofici no calia que sapiguessin dibuixar.

De tot el demès, sobresurten els conjunts d'en Berga y Boada que també es esculptor, pero qu' ara te la fal-lera de la pintura, l' *anunciació* d'en Triadó, coneguda ja à Barcelona y tan bonica y decorativa allí com aquí; un quadros de nenes d'en Tamburini, y notes y quadros d'en Brull, Graner, J. L. Pellicer, Fèlix Mestres, Ribera, Teixidor, Lluís Masriera, Roig Soler, Pinós, Gili Roig (del que sobresurt un justíssim estudi fet à Massanet), Modest Urgell y Ricart Urgell.

D' altres n' hi han à bon segur que 's mereixen la menció, mes el temps no 'm sobrava pera fer de crítich de debó y ja 'n vaig tenir prou ab les obres d'en Berga y dels Llimonas.

D' Esculptura hi han uns *primers frets* reduhits d'en Blay qu' es oloti y una ayrosa figureta d'en Monserat. En Mani, de Tarragona, ha enviat un cap, que com moltes de les coses qu' ha fet *continua* prometent.

Hi ha també una cosa exposada, que no per no figurar en el catálech deixa de ser important, y es el gran terrat de l' edifici que serveix d' espayós café sopluijat per una sencilla vela que 'n tapa un tros. Per l' espay obert, se veu enllà d'enllà, lluny, fins à perdrens la vista, un hermós quadro d'aquells que son més bonichs pera ser vistos que pera ser pintats. Detrás de les últimes cases de la vila, les planes verdes y matisades de tots els tons possibles, fins à lligarse ab les primeres costes de les montanyes, axafades per la feixuga massa excessivament historiada, del Puig-sa-Calm. Si en temps clar y seré es hermós el que 's veu, potser

encara ho es més quant el cel està amagat per la nuvolada y esblayman els detalls de tot el paisatge els filets invisibles de la pluja. A les hores, Olot es pot ser l' Olot frescal y seriós que porta à la inercialitat excesiva que pugui tenir la nostra terra, el confort benéfich de una mena d'Oasis del Nort.

**

De moltes altres coses voldria parlar abans de deixar Olot, mes son tantes les que s' ho mereixen que les unes tapen à glopades els recorts que tinch de les altres y en tumultuosa corredissa 'm van enterbolint la forsa de la visió.—Ab tot, es precis dir quatre paraules de dugues grans curiositats olotines, una de les que fins ara no he vist esmentada en lletres de motllo ni coneguda dels molts aficionats à l' art que compta Olot. El *Colón* d'aquest petit descobriment, es en Rafel Puget, de Manlléu, al que entre en Rusiñol, en Zuloaga y jo, varem inocular el *virus* de l' afició al Greco. Ja 'n té tres, l' un d' ells de primera y per tot arreu escorcolla si 'n pot veurer algún y aixis degué veurer ó sentir parlar d' un quadro vell d'Olot, y un cop me digué que 'l creya del Greco, encara que després no 'm confirmá aquesta opinió.—Jo, abans d' arribar à Olot, ja ho preguntaba als amichs que 'ns esperaban à Girona, y sobre tot al aficionat à pintura, é ilustrat metje, l' amich Barnades. Ni éll ni cap dels pintors de Olot, n' habia sentit parlar ni me 'n donava rahó y decidit à trobarlo, vaig regirar tot lo possible fins que à l' últim va bategarme 'l cor, al veurel de sopte, en una saleta ó capella alta de l' iglesia parroquial de Sant Esteve. Es un Greco de bó de bó, ben conservat, horriblement enquadrat y